

Çoğu Zaman

– redfer · 16 Mart 2024

çoğu zaman
bir kırlangıç rüzgarı anımsarım
yüksek duvarlı avluların terli duvarlarında
alnımın hikmetli kader çizgisini aşarak
sükuta uğrayan
uykusuz gecelerde
yüzümün kabuk tutmaz yarası
deva bulmazken
göğsümün sarmal düşleri

en güzel sözüm ayaz keser
yazılmazsa şiir
şahdamarımı bilinmez bir bıçak keser
çoğu kez bilemem
neden anlamım yıkık
neden mana yüklü
kimi sessizliklerim

çoğaldığımı sanırken

bensizim
oysa ne çok ümitlerim var hayata dair
bir incir ağacının gövdesine
kör bir çakının insafıyla kazılmış
adımın yarısı kadar
bir sevdalının rumuzu kadar
liste başı yazılmış

*

çoğu zaman
halvetteyim
ruhi ihtiyaç halinde uzletteyim
kurduğum hayallerle buluşur ruhum
mazeretsiz ve savunmasız
selametteyim
bir miskin gibi
kalbimin derinliğinde

bir yolculuk içindeyim
manevi hicret rotasında
başka başka arızalarım da beraberimde
su-i zannın sınırını aşmış
zımında taşıdığım sır ile mütenasip
farklı boyutlarda
öyle bir zemindeyim işte

bir çağrı
bir sesleniş uğuldar durur içimde
medet ya Rabb diyerek
icabetine gönül dolusu el açarım
için için yanarım
bir nida ki arşa doğru kanatlanır
ihsan sahibinden sonsuz meveddet
sonsuz ikramlarla bezenmiş
teslim olmuş
huzur bulmuş

*

çoğu zaman

güneşe merhaba deyip
kasvetli yağmurların damlalarını silerim pencereden
sıyırıp onca düşüncemi çapraşık dünya halinden
sual sorulmaz caddelerin telaş yüklenen koşuşlarında
ağlamaya çığırkanlık yaparım hüznü ve hoyrat saatleri
uktemde birikir bir çok hatıra

çığlıklar serperim yosun tutmuş sulara
gök yüzlü bir efkar uzanırken yalnızlığa
portakal ağacı çiçek açarken
bir ilkin müjdecisi gibi
bir son hüznün sesi kadar
sürgün yemiş bir bulut kadar
düşer her yağmur damlası
toprağa vuslatın resmini çizer

*

çoğu zaman
arz-ı halimi
bir de gönül diliyle arz ederim varlığın sahibine
Allah'a yönelerek abduallah olduğumu
en yüce mertebe mesabesinde
ikrar ederim
tasdik ederim
kalbimle, kavlimle ,halimle

Mevla'ya sığınırım
tüm benliğimle münip şerefine nail olarak
Allah'ın varlığına ve birliğine inancını tahkim ederim
imanımı tazelerim kelime-i şahadet ile
gönlümü temizler , arındırırım
iyyake şuuruyla

dar-ı gurbette fakir olmak ganimettir bana
Hakdan kanaat ulu nimettir bana
fakir derviş misali
yanar ocağında günahlarım
duman duman
feragat mahallinde ayrışırım

*

çoğu zaman
Rabbimi anarım
O'nu zikrederim
boyun eđerim O'nu yüceliđine
fikrimle
zikrimle
şükrümle

bir açık kapı mevcut olur
sahibi ne kadar cömert
ne kadar da yüce
ne kadar da merhametli
yeter ki kadrini ,kıymetini bileyim
O'n doğru yöneleyim yeter ki
hayal bile edilemeyecek kadar güzel ikram sofrası
dünyada gerçekleşir aynıyla
içerisinde nice hikmetler

ilk kapı gibi
açılıp kapanır tüm kapılar
yolcu dediğin gitmektir tek başına
çoğu vakit bitmesi hazin
hoyrat bir andır
her ayrılık sancısı
hatırlatır bu aleme ilk geliş ve son çıkışı
aleme üryan gelip üryan gitme halini

*

çoğu zaman
derdime çare ararım
zerreden öze
zahirden batına
hakikati tasavvur edip
varlığı tefekküre dalarım
yüce gayeye ulaşma arzusuyla
ümidimi O'na bağlarım

serinleten bir yaz rüzgar yüzüme dokunur
ürperirim
bin yıldız açılır gökte
yıldızlar uzanıp tutacak kadar yakın
Rahman'ın çaresizlerin yanında olduğu demdir artık
duaların makbul olduğu andır
ilticanın en yoğun olduğu gecedir artık

redfer